

[: Vyletěla holubička :]
od susedů z okénečka.

Letělatě hore dolů
až k milému na stodolu.

Sedla si tam na bránečku,

pohlédala po synečku.¹⁾

Slyšela tam dřeva rúbat,
počala na něho volat.

Nech, šohajku, dřev rúbání,
půjdem spolem na zdávání.

Rádo, děvče, rádo mě máš,
dyž mě na zdávání voláš.²⁾

Až co bych tě nevolala,
dyž sem tebe milovala.³⁾

1) co tu děláš, můj synečku?

Co bych dělal? sečku řežu,
to koničkom na večeru.

Nech, synečku, nech řezání,
vypravuj se na zdávání.

Aneb:

Co bych dělal? řežu sečku,
pojedu si pro děvečku.

Pro děvečku pro hečúčkú,
pro děvečku černoóčkú.

2) Smělé, milá, srdečko máš,
sama na zdávání voláš.

3) dyž bych ráda muža měla.

605. VÝSTRAHA

1129. (*Nápěv 410 [772]*)

Z Březové

Vydaj sa len, vydaj,
tovariško moja,
šak sa veru zdovješ,
jaká je to vuola.

Vydaj sa len, vydaj,
tovariško moja,

čaká Ťa za dvermi
ta dubova hola.

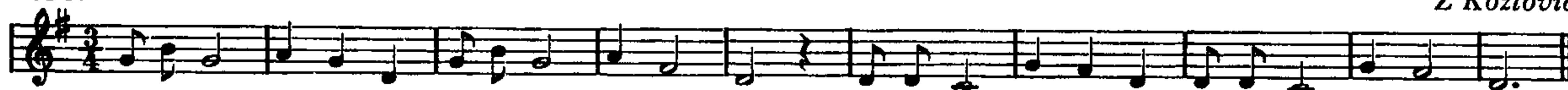
Vydat' sa, je vydat',
ale odvydávať,
nění to, můj Bože,
chleba vypožčjávať.

Chleba sa vypožčjá,
chlebiček sa vrátí,
a mojej slobody
žaden nēnavrátí.

606. ZÁMEK A SLOVO

1130.

Z Kozlovic

Ma-mi-čko, ma - mi-čko, pěknú dce - ru ma - tě, šak my ju vám vezmem, choť vy ju cho - va - tě.

Mamičko, mamičko,
pěknú dceru matě,
šak my ju vám vezmem,
choť vy ju chovatě.

Choť byste ju zamkly
čtyrema zamkami,
my ju dostaněmy
dobryma slovami.

607. ROZMYŠLENÁ

1131.

Z Uydří od Dačic

Stůj, ja-bluň - ko, ne - hej-bej se, stůj jabluň-ko, ne-hej-bej se, má pa-nen - ko, rozmej-šlej se.

[: Stůj, jabluňko, nehejbej se, :]
má panenka, rozmejšlej se.

Já už sem se rozmyslila,

mou matičku opustila.
Na jablunce jsou jablička,
na kytijce je pantlička.

Pustila sem po Dunaji
s červenýma fáborami.